

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיֵּצֵא - הפל לטובה

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֶרְנָה"
(בראשית כח, י)

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקוה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

את כל הקשיים. מצינו בחז"ל הקדושים במסכת ברכות (ס' ע"ב) שהביאו את המעשה של ר' עקיבא שאמר לתלמידיו: "כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד". פירוש הדברים הוא שכל מה שה' עושה - הכל לטובה עושה.

ר' עקיבא התנסה בניסיון קשה מאוד. יום אחד נקלע בדרכו לאיזה עיר והגיעה כבר שעת הלילה. ר' עקיבא נקש על אחת הדלתות של הבתים בעיר. כאשר ביקש להיכנס אמרו לו: "אין כניסה".

ר' עקיבא אמר באותו רגע: "כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד" וכך המשיך לדרכו. ר' עקיבא הלך לו לשדה אחת מחוץ לעיר.

היה לו נר, תרנגול וחמור. היה לו נר כדי שיהיה לו אור בלילה. תרנגול כדי שיעורר אותו משנתו בבוקר וחמור כדי שיוכל לשים עליו משא.

לפתע באה רוח וכיבתה את הנר. בא חתול ואכל את התרנגולות ובא אריה ואכל את החמור. בלילה באו שודדים ושבּו את אנשי העיר. ר' עקיבא אמר באותו רגע: "כל מה שה' עושה לטובה עושה".

פרשת ויצא כולה סתומה. לכאורה אדם היה יכול לעלות בדעתו לשאול: "למה הקב"ה עשה כך ליעקב אבינו שיצא מחוץ לביתו של לבן הרמאי וזאת אחרי שלמד תורה יותר משבעים שנה? הרי יעקב למד ארבע עשרה שנה בבית שם ועבר ושאר הזמן בביתו. הוא גם הקדיש את כל חייו לבורא יתברך וקיים את רצון אביו ואימו ללכת לחרן?"

לכן הקב"ה קבע שפרשת ויצא היא פרשה סתומה, כדי שח"ו לא יהיה לאף אדם איזה שמץ של הרהור אחר הקב"ה במחשבתו מדוע הקב"ה עשה כך לצדיק כה גדול כיעקב אבינו.

רק בסוף הפרשה ובפרשיות אחרות אנחנו רואים את הטובה שבורא עולם עשה איתו. דוקא עֵשׂו ירדוף את יעקב והוא יצטרך ללכת לחרן. בדרך אליפז שדד את כל ממונו וחי בבית לבן הרמאי עשרים שנה ועוד סבל מאוד מלבן הרמאי.

כל זה כדי לטובב שיעקב אבינו יהיה בחיר האבות ויזכה ליי"ב שבטים קדושי עליון.

דברים אלו הם כעין דברי יוסף לאחיו בסוף פרשת ויחי. יוסף אמר לאחיו: "וַאֲנֹתָם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלֵקִים חֲשַׁבְהָ לְטֹבָה" (בראשית נ, כ).

מה שהיה נראה לכם רע במעשיכם הקב"ה חשבה לטובה, שה' יתברך סיבב לטובה שעל ידי לא תמותו ברעב.

כל מה שיעקב אבינו עבר היה בזכות האמונה שהכל זה לטובה. כך הצליח לעבור

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כנסת לכת	צאת לכת	יבין חס
י"מ	16:00	17:12	17:44
ת"א	16:17	17:09	17:39
מיסב	16:16	17:08	17:39
כ"ב	16:20	17:12	17:43

שואל ומשיב בהלכה - חנכה - חלק א'

מה העניין בהדלקת נרות חנוכה? האם אישה יכולה להדליק את הנרות במקום בעלה?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: ?

בתקופת בית המקדש השני מלכי יוון גזרו גזירות על ישראל. הם עמדו עליהם להשכיח מצוות התורה ולבטל אותם מדתם. לא הניחו להם לעסוק בתורה ובמצוות. היוונים נכנסו להיכל בבית המקדש ופרצו בו פרצות. היה צר מאוד לישראל מפניהם עד שה' ריחם עליהם והציל אותם מידם. בני החשמונאים הכהנים הגדולים גברו עליהם והושיעו את ישראל מידם.

כאשר החשמונאים נכנסו להיכל במקדש ורצו להדליק את המנורה הטהורה, לא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור. היה בו כדי להדליק את המנורה יום אחד בלבד. נעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים. אותו יום שבו פך השמן נמצא, היה כ"ה בחודש כסליו. לכן תיקנו חכמים שהיו באותו דור, לעשות שמונה ימים אלו ימי משתה ושמחה. מדליקים בהם נרות כדי לפרסם את הנס.

נשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה. למרות שבדרך כלל נשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא- הן חייבות בנרות חנוכה, מכיוון שגם הן היו באותו הנס. (רמז לדבר "וְאִמְרָה הָאִשָּׁה אִמֶּן" (במדבר ה, כב)- א-ארבע כוסות בפסח, מ-מקרא מגילה בפורים נ-נרות חנוכה. נשים חייבות במצוות אלו למרות שהן מצוות שהזמן גרמא).

לכן, אם לא יכול להדליק את הנרות בביתו, כגון שצריך לנסוע למקום רחוק, ראוי ונכון שימנה את אשתו שתהיה שליחה שלו להדליק את הנרות במקומו. כך הוא יוצא ידי חובה אפילו אם לא נמצא בשעת ההדלקה.

פגיעה ותוצאותיה

להלן סיפור שמעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להיזהר מפגיעה בזולת. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: אני גר באשדוד. יש לי רכב ומפעם לפעם אני מסיע אנשים בתשלום. אברך אחד הזמין אצלי נסיעה להר המנוחות יחד עם אשתו. הנסיעה התחילה באווירה כבדה וטעונה. השקט נשמר למשך דקות ארוכות.

בהמשך הנסיעה האברך שפך את ליבו: "הבן שלי מאושפז ב'מעייני הישועה' במצב נפשי חמור. זה דבר שאיני מאחל לאיש. היסורים שלו, היסורים שלנו. עינינו רואות וכלות ואין בידינו להועיל מאומה. בתוך הניסיון המר והנמהר הזה, עשינו חשבון נפש על המעשים שלנו".

"אשתי אמרה שאולי עלינו לבקש ממישהו מחילה. לאחר דקות ארוכות נזכרנו: לפני כמה שנים יצאנו מהבית. השארנו את הילדים הקטנים עם נערה צעירה ששימשה כבייביסיטר. כשחזרנו, גילינו שנעלם לנו כסף בסכום גדול מאוד. חיפשנו בכל הבית ולא מצאנו. החשד נפל על הבייביסיטר. אשתי שאלה את הנערה על כך והיא הכחישה את העניין מכל וכל".

"המשכנו לחפש. מכיוון שלא מצאנו, חזרנו אל המשפחה של הנערה. דרשנו את הכסף. האם כעסה עלינו: 'מה אתם רוצים ממנה? הבת שלנו בעלת יראת שמיים והיא לא תיגע במה שלא שייך לה'. אבל אנחנו טענו שההורים מחפים עליה במקום לחנך אותה ועוד כמה חילופי דברים בסגנון הזה".

"אשתי אמרה שעלינו לבקש מחילה מהנערה שפגענו בה. לאחר מאמצים איתרנו את הנערה שגרה היום בחו"ל. אשתי שוחחה איתה בטלפון. הנערה לשעבר זכרה את המקרה ואמרה שהיא לא לקחה כלום ואין לה בעיה למחול".

'אני מבינה שהייתם לחוצים מאוד ולכן פעלתם כך. אני מוחלת בלב שלם, אבל תדעו שכבר אז לקחתי את העניין יותר בקלילות. מי שבאמת נפגעה זאת אמי ע"ה. היא לא יכלה לשאת את זה שחושדים בבת שלה. היא נפטרה. ממנה אתם צריכים לבקש מחילה'. אשתי ביררה אצלה על מקום מנוחתה של האם ואנחנו בדרך לשם".

אני כהן ולכן לא נכנסתי למתחם. הנוסע שלי עלה להר ומצא את החלקה בהר תמיר. במרחק כמה קברים מצא בחסדי ה' תשעה יהודים בדיוק. הוא ביקש מהם להצטרף למספר דקות כדי שיוכל לבקש מחילה והם הסכימו להצטרף למנין. הנוסע ואשתו חלצו נעליים ובלב נשבר ביקשו מחילה מהאימא של הנערה.

בדרך חזור האברך שלצידי מקבל טלפון מ'מעייני הישועה'. זאת אחרי תקופה קשה שלא ראו שום התקדמות. "הבחור שלך יכול להשתחרר", הם אומרים לו. "ערכנו עכשיו בדיקות והמצב שלו תקין. אנחנו ממליצים לו על תרופה מסוימת בעוצמה פחותה למשך תקופה. יש סיכוי גדול שאחרי ביקורת חוזרת יוכלו להוריד גם את התרופה הזאת". אני רק הנהג זה הסיפור שהייתי עד לו. את המסקנות תסיקו בעצמכם.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

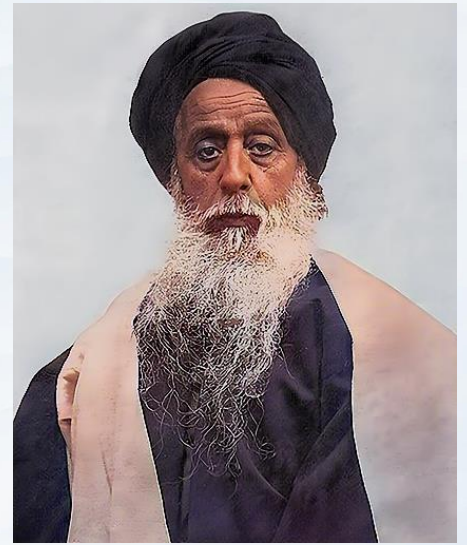
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב רפאל דאבוש זצ"ל

הגאון הרב רפאל דאבוש זצ"ל - נולד בשנת ה'תרכ"ד (1864) בעיר ז'ליטן שבלוב. נצר למשפחת רבנים ידועי שם מהעיר טריפולי. למד והתחנך בעיר טריפולי מפי אביו ומפי חכמים גדולים אחרים. בהתחלה התמנה לשמש כדיין. לאחר מספר שנים בשנת ה'תרס"ב (1902) התמנה לשמש כאב בית הדין היהודי בטריפולי. בתפקיד זה שימש עד ליום פטירתו.

נחשב לאחד ממנהיגי הרוחניים של הקהילה בעת הכיבוש האיטלקי. איש צנוע, אציל, עניו וטהור. בעל יראת ה'. השפיע על כל הסובבים אותו בחום לב ובפשטות הליכות. היה אחד ממנהיגי הרוחניים הגדולים של הקהילה. מוזכר כאחד מגדולי רבני יהדות לוב.

מסכת חייו של רבינו היתה רצופת יסורים וכאב. בחייו מתו עליו בן ובת בגיל קטן מאוד. בן נוסף, גבריאל (גברי), נפטר קרוב לגיל בר-מצווה. בן נוסף, פראג'י, בחור נפלא חסיד ועניו, נפטר בבחורותו כשהיה קרוב לגיל שלושים. בן נוסף, חי דאבוש, נפטר כבן כ"ז שנים. בנו, ר' שאול הי"ד, נרצח במאורעות הדמים בטריפולי. רבינו קיבל את כל היסורים באהבה.

בשנת ה'תרפ"ז (1926) חיתן זוג בטריפולי. הבמה שעליה החופה היתה בבית גדול בקומה השניה. הבמה התמוטטה וכל העומדים עליה ביניהם הרב ואנשים נוספים נפלו מגובה רב. גופו החלש של רבינו לא יכל לעמוד בכאב ולאחר שהתייסר כשבועיים ימים, נפטר מפצעיו בבית הרפואה ב-י' כסליו ה'תרפ"ז (1926). חי כ-62 שנים.

אביו: הרב המקובל פרג'אללה (שימש כאב בית הדין בעיר טריפולי). **מרבתי:** אביו, הרב המקובל פרג'אללה. **ילדיו:** שמונה ילדים - חמישה בנים ושלוש בנות. ביניהם: ר' כלפון (כיהן כדיין בבית הדין הרבני בעיר בנג'זי), ר' שאול הי"ד (נרצח במאורעות הדמים בטריפולי בשנת 1945), בן ובת נפטרו בצעירותם, גבריאל נפטר לפני שהגיע לגיל מצוות, פראג'י נפטר קרוב לגיל שלושים. מרת מרים (רמו) (נישאה לר' כמוס נחאיסי, דיין בבית הדין הרבני בטריפולי. בארץ כיהן כרב שכונת שיכון דן בעיר תל-אביב). **מתלמידיו:** ר' רפאל סויד.

ר' רפאל סויד, המזכיר השלישי בבית הדין בטריפולי, סיפר על גדולתו וצניעותו של רבינו: "פעם אחת נסעתי עם הרב במרכבה והוא ביקש לשבת לשמאלי. אני, למרות יראת הכבוד שהיתה לי כלפיו העזתי ואמרתי לו: 'רבינו, זה לא יתכן!'. רבינו ענה לי, ספק בתמיהה ספק בגערה: 'מה אכפת לך? מה זה משנה?'. רק אחרי שאמרתי לו: 'אני חושש שהאנשים שיראו אותי נוסע לימינך לא יזקפו את זה על חשבון ענוותנותו של הרב אלא על חשבון טיפשותו של התלמיד', רק נימוק זה - השמירה על כבוד התלמיד, שכנע אותי".

ר' רפאל סויד סיפר: רבינו פעם אחת הלך ברחוב היהודים, בטריפולי. בדרכו הגיע גוי אלים שהיה מקורב למלכות. הגוי החליט להתעלל ברב של היהודים. הוא עצר את רבינו ושאל אותו בנימה של זלזול: "מי אתה?". רבינו בעונה מופלאה אמר לו: "אנוכי עפר ואפר!". הגוי הביט ברבינו. הוא לא ציפה לתשובה כזאת.

הוא פנה לרבינו ואמר: "לך מכאן!" כשהוא מוסיף תנועת זלזול בידו. רבינו המשיך בדרכו. לפתע הגוי חלה כשבצקות מילאו את כל למרות שבאו אליו טובי הרופאים, הם הודיעו לו כי אין ביכולתם לעזור לו. במשך ימים רבים שכב על ערש דוי כשהוא סובל מקשיי נשימה ומפרפר בין חיים למוות.

הקאדי הגיע לבקר את הגוי. כשראה את מצבו הוא שאל: "האם עשית מעשה חמור לאחרונה?". הגוי הביט בקאדי, חשב מעט ואמר שהוא לא זוכר. הקאדי המשיך להקשות: "אולי פגעת באדם קדוש לאחרונה? נסה להיזכר מה קרה לפני שחלית". הערבי נשבע כי לא עשה שום דבר רע. הקאדי המשיך: "תנסה לחשוב, לא יתכן שמחלה כזו פקדה אותך לחינם!". לפתע הערבי נזכר והודה: "לפני שחליתי, עברתי ברחוב היהודים וראיתי את הרב של היהודים. רציתי להתעלל בו ולכן שאלתי אותו: 'מי אתה?'. הוא ענה לי: 'אנוכי עפר ואפר'. כעסתי על התשובה וגערתני בו שיעזוב מיד את המקום".

הקאדי הבין מיד בגלל מה הרעה. הוא ציוה על בני ביתו של הערבי ללכת מהר אל בית-הרב ולהתחנן על נפשו של אביהם. הקאדי גם הציע שיביאו איתם מתנות חשובות וכסף רב, אולי כך רבם של היהודים יסכים לסלוח לאביהם. בניו של הגוי מיהרו לבית-רבינו. יחד איתם הצטרפו אנשים רבים. הצדיק כמובן לא הסכים לקבל דבר. כששמע כי הם מבקשים ממנו שיסלח לאבא שלהם מכיוון שהוא חולה אנוש, עמד, הניח את ידו על עיניו ונשא תחינה. שתי מילים אמר ולא יסף.

לאחר מכן פקח את עיניו ואמר לבנים: "לכו לביתכם!". הם שבו לביתם. להפתעתם הרבה מצבו הרפואי של אביהם הלך והשתפר מרגע לרגע. אחרי פרק זמן קצר הגוי קם ממיטת חוליו והבריא לחלוטין. לא היה ניכר כי רק לפני זמן קצר פרפר בין חיים למוות. אחרי שהגוי הבריא, הוא קרא לבני משפחתו. הם הלכו לבית הצדיק כדי להודות לו ולבקש את סליחתו על הפגיעה בכבודו. הסיפור התפשט בקרב הגויים בכל רחבי טריפולי והדבר היה למופת ולקידוש שם שמיים ברבים.

ר' בינו בתמימותו ובכבוד הרב שנתן לתורה וללומדיה הקפיד מאוד בקדושת האותיות בהן כתובה התורה (האותיות המרובעות). פעם אחת המזכיר ר' רפאל סויד הגיש לרב מסמכים לחתימה. המסמכים כולם היו כתובים הכתב יד 'מעאלק' (כתב יד מיוחד ליהודי צפון אפריקה) כנהוג באותם ימים, אלא שבטעות התואר 'ראש בית הדין' במקום שבו ר' רפאל היה צריך לחתום נכתבו באותיות מרובעות. הרב החזיר לר' רפאל סויד את המסמכים וסירב לחתום. המזכיר שאל: "מדוע רבינו מסרב לחתום?".

הרב ענה: "אתה יודע כי מסמך זה לא הולך לתיק או למקום שבו אנחנו יכולים להיות בטוחים שישמר היטב. זה אישור שניתן למעוניין בו לצורך השעה. קיים חשש כי במרוצת הזמן ילך לאיבוד ואולי אף יתגלגל למקומות לא רצויים". המזכיר עמד נדהם באותם רגעים לנוכח חסידותו הגדולה של הרב. הוא מיהר להכין שוב מסמכים והפעם בלי אותיות מרובעות.

חֶסֶד וְשִׁכָּרוֹ

התחלתי לצרוח את כל הפסוקים שאומרים בידוי, תחנון וסליחות. גופי קפא וכוחותי אפסו. נשכבתי על הרצפה כמעט מעולף מקור. עצמתי את עיני והתכוננתי להשיב את נשמת ליוצרה. הזלתי דמעות אחרונות, בהם פניתי לבורא עולם מעומק ליבי ואמרתי בבכי מר:

"ריבונו של עולם, הרי הינך יודע שהייתי עסוק בשעות האחרונות בעשיית חסד ושמחה עם ילדיך. גם עם חברי בן ה-38 הטרחתי את עצמי להגיע עד אליו כדי לשמחו. משם מיד עשיתי את דרכי בשביל לעשות חסד עם אחותי".

"באמצע עשיית החסד, בעודי מסדר לה את הבשרים במקפיא אני עומד לסיים את חיי. אנא בורא עולם, בזכות ששימחתי יהודים, בזכות שויתרתי על הנוחיות שלי והזמן שלי למען השני שיהיה לו טוב – תן לי לחיות. יש לי אישה, ילדים ומשפחה. הם לא יוכלו לקבל את לכתי בטרם עת. אנא ה' יתברך, אפסו כוחותי וגופי מותש. קבל את תפילתי בטרם אשיב את נשמת", אמרתי בתפילה הכי עמוקה ורותחת שיצאה מליבי אי פעם.

אני רואה לפתע באורח נס פס קליטה אחד בפלאפון שעד כה היה ללא קליטה במשך דקות ארוכות. ניסיתי את מזלי וצלצלתי למנהל התפעול שהיה עד אותו רגע בישיבה. ליבי הלם בהתרגשות.

אולי יהיה כאן נס. הלואי ויענה לי מפני שגופי כבר קופא. איני יודע עוד כמה שניות יש לי לפני שאאבד את ההכרה. ואז... נשמע קולו של אלי אמסלם בצד השני. זעקתי לו: "אני תקוע במקפיא. תגיע לכאן דחוף!!!".

אלי טס לחדר ההקפאה, פתח את הדלת ולא האמין למראה עיניו. הייתי במצב של עילפון חלקי, שרוע על הקרקע. הוא גרר אותי החוצה והזמין את כוחות ההצלה. אמבולנס פינה אותי במהירות לבית הרפואה, אושפזתי עד להתייצבות במצבי בנס גלוי. לאחר כמה ימים שוחררתי מבית הרפואה.

כשיצאתי מבית הרפואה, אמסלם הגיע אלי לבקר אותי ואמר: **"אתה לא מבין מה גודל הנס! מעולם לא הפעלתי את הפלאפון שלי בישיבה, מכיוון שאין שם קליטה טובה. תמיד כשאני מגיע לישיבה, אני מכבה את הפלאפון."**

"באותו ערב הייתי צריך לשוחח עם אשתי, ולכן הנחתי את הפלאפון על אדן החלון. קיויתי שבאזור החלון אולי תהיה קליטה. ב"ה אכן היתה שם קליטה מסוימת וזכיתי לדבר איתה. שניה אחת אחרי שסיימתי את השיחה עם אשתי, קיבלתי שיחה ממך.

זה היה שניות בודדות לפני שעמדתי לכבות את הפלאפון. ממש באותו רגע אתה התקשרת והודעת לי על מצבך. כזה נס גלוי לא ראיתי מימיי, הקב"ה הציל אותך נגד הטבע."
(מעובד מטוב לחסות בה')

מגיד המישרים הרה"ג חיים זאיד סיפר: בחול המועד סוכות ה'תשפ"ב גיסי התקשר אלי ואמר לי: "אם תבואו אלינו לסוכה, אספר לך מעשה לא יאומן שקרה לי בימים האחרונים". הסכמתי כמובן. עלינו לרכב עם כל המשפחה ונסענו לסוכה של גיסי.

שוחחנו ואז גיסי סיפר: בערב סוכות האחרון אחותי שמעה על מבצע גדול באחת הקצביות במחיר מוזל מאוד. היא בדקה וראתה כי המבצע משתלם וקנתה עבור המשפחה עשרים קרטונים של בשר איכותי עם משלוח עד הבית.

כשהבשר הגיע, הבינה כי אין מקום במקרר לכל הבשר. מכיוון שאני מכהן כרב בישיבה שבה יש מקפיאים גדולים, אחותי התקשרה אלי וביקשה לאחסן את הבשר אצלנו בישיבה לעת עתה.

התקשרתי למנהל התפעולי של הישיבה לברר את העניין. בינתיים התבשרתי על חבר ילדות מהישיבה שמתארס היום, כשהוא בן 38. חיכינו כל כך הרבה שנים שיזכה לבנות בית. כששמענו זאת לא היתה עין שנותרה יבשה. אותו חבר גר בחדרה. למרות המרחק הרב מבני ברק לחדרה החלטתי לנסוע אליו ולאחל לו מזל טוב.

יצאתי מגדרי ונסעתי שעה הלוך עד לאירוסין ושמחתי מאוד בשמחתי. בדרך חזרה לבני ברק מנהל התפעול של הישיבה, אלי אמסלם, מתקשר ואמר כי יש אישור להעמיס את הבשר של אחותי במקפיאי הישיבה. הודיתי לו. כשהגעתי לבני ברק, נסעתי לישיבה כדי להעמיס את הקרטונים במקפיאי הישיבה.

ב"ה מחסד לחסד – משמחת חתן לחסד עם משפחה ברוכת ילדים. במשך דקות ארוכות העמסתי את הבשר. סידרתי את הקרטונים בחדר ההקפאה הגדול. לפתע בום! דלת חדר ההקפאה נסגרה עלי והתאורה כבתה. היה זה פחד אימים! מצאתי את עצמי בתוך חדר ההקפאה נעול מבפנים, בלי חשמל ובלי קליטה, לכוד בקור עז. מאדם שחיינו מאושרים – אישה, ילדים, עבודה תורנית ועתיד מזהיר, לפתע אתה מרגיש שהכל הולך להיפסק ברגע אחד ואתה בדרך לסיים את חיך!

שהייה בחדר ההקפאה לזמן ממושך עלולה להכניס את האדם למצב היפותרמיה (חום גוף נמוך במיוחד) עד לאיבוד הכרתו ומותו - דבר שעלול להיות ענין של דקות.

התחלתי לצעוק ולצרוח אבל אף אחד לא שמע אותי. חום גופי ירד פלאים ולא האמנתי כי הגיע קיצי. בדמעות ואימה התחלתי לומר וידוי וקריאת שמע – הזדעזעתי מכך שאסיים את חיי בגיל צעיר ובאופן הזה כשיש לי אישה וילדים קטנים בבית.

אם לא יתרחש נס מיד, יהיו אלו השניות האחרונות בחיי.

לע"נ	תנצב"ה
הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל אברהם בן יונה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמט ע"ה לטיף בן פרוחה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אביבה וושי ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמט ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מרים בן דבורה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל אריה בן מרים ז"ל אלון בן סעדה ז"ל אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה